

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Csp/35/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518201283
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8518201283.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou v sporovej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s. Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovanému: S. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom P. XXX, občan SR, v konaní o zaplatenie 4.997,83 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4.397,94 eur, úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.397,94 eur od 1.7.2018 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 75,90 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 19.7.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu nezaplatenú istinu vo výške 4.997,83 eur, dlžné úroky z istiny vo výške 5.347,67 eur, zmluvný úrok vo výške 25,90 % ročne zo sumy 4.997,83 eur od 1.7.2018 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.997,83 eur od 1.7.2018 do zaplatenia, bankové poplatky vo výške 59,65 eur a trovy súdneho konania. Žalobu odôvodnil tým, že ide o pohľadávku majúcu základ v záväzkovom vzťahu žalobcu a žalovaného založenom zmluvou o úvere zo dňa 16.6.2014 č. XXXXXXXXXXXX. Svoj nárok odôvodnil tým, že na základe uvedenej zmluvy bol zo strany žalobcu poskytnutý žalovanému úver vo výške 5.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru žalobca v zmysle § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v spojení s § 53 ods. 9 OZ vyhlásil dňa 26.10.2015 úver za predčasne splatný.

2. Na výzvu súdu právny predchodca žalobcu špecifikoval uplatnenú pohľadávku listom doručeným súdu dňa 21.9.2018. Uviedol, že dňa 16.6.2014 bola medzi ním a žalovaným uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 5.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi svoj dlh prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške 123,- eur vždy k 25. dňu v mesiaci. Dátum prvej splátky bol nastavený na 25.7.2014. Žalovaný v období od poskytnutia úveru vykonal úhrady vo výške 602,06 eur, z ktorých žalobca zaúčtoval na poplatky 25,- eur, na úroky (úrok z omeškania a zmluvný úrok) 574,89 eur a na istinu 2,17 eur.

3. Súd poučil žalovaného o jeho procesných právach a povinnostiach, ktoré žalovanému zaslal spolu so žalobou a jej prílohami a uznesením, ktorým ho vyzval, aby sa k nim vyjadril, uviedol rozhodujúce

skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie jeho tvrdení. Žaloba spolu s prílohami bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 7.11.2018, žalovaný sa v stanovenej lehote, ani do dňa rozhodnutia súdu písomne nevyjadril.

4. V priebehu konania žalobca predložil súdu návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, ktorým oznámil postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní spoločnosti BENCONT COLLECTION, a.s., a navrhol pripustiť zmenu na strane žalobcu, s čím postupca aj postupník súhlasili. K návrhu bola pripojená zmluva o postúpení pohľadávok č. III/2018, špecifikácia postúpenej pohľadávky voči S. E., oznámenie o skončení právneho zastupovania právnym zástupcom Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o. Uznesením č.k. 4Csp/35/2018-159 zo dňa 19.6.2019 súd pripustil zmenu na strane žalobcu v zmysle podaného návrhu.

5. Pojednávania vytyčeného na deň 28.10.2019 sa nezúčastnil žalobca a ani žalovaný. Žalobca svoju neúčasť ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Žalovaný ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní e-mailom doručeným súdu dňa 26.10.2019 o 22.08 hod., v ktorom uviedol, že sa nachádza v Prahe s rodinou, v nemocnici, pretože jeho kmotor leží v nemocnici, bojuje o život, je v kritickom stave, zlyhávajú mu orgány a hlavne pečeň. O odročenie pojednávania nežiadal. Preto súd v zmysle § 180 CSP pojednával v neprítomnosti strán sporu.

6. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov predložených žalobcom, ako aj obsahom ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

7. Dňa 16.6.2014 bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzavretá Zmluva o úvere - dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX na základe, ktorej bol právnym predchodcom žalobcu poskytnutý žalovanému úver vo výške 5.000,- eur, pri úrokovej sadzbe 25,90 % ročne s mesačnou splátkou vo výške 123,- eur. Dátum splatnosti prvej platby splátky bol stanovený na deň 25.7.2014, dátum ďalšej platby splátky bol k 25. dňu v mesiaci. Počet splátok bol 120. Splatnosť úveru bola 25.6.2024. RPMN za úver bola vo výške 29,20 %. Priemerná RPMN na trhu ku dňu podpisu zmluvy o úvere bola vo výške 17,94 %. Celková čiastka úveru bola v sume 14.014,52 eur. Žalovaný realizoval splátky úveru v celkovej sume 602,06 eur. Pre neplnenie si povinností zo strany žalovaného bol výzvou zo dňa 26.10.2015 (č.l. 78) úver vyhlásený za predčasne splatný, a to ku dňu 26.10.2015. Táto výzva bola žalovanému zaslaná na adresu miesta bydliska, avšak žalovaný si zásielku v odbernej lehote neprevzal a zosplatený úver neuhradil. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplataenia istiny vo výške 4.997,83 eur s príslušenstvom.

8. Pri určení, či žalobcovi ako právnickej osobe, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie spotrebiteľských úverov, vzniklo právo na vrátenie úveru, ktorý mal byť poskytnutý žalovanému ako fyzickej osobe, nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je potrebné vychádzať z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere - dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX t.j. k dňu 16.6.2014 a nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, tak aj z relevantných zákonných ustanovení o postavení a ochrane spotrebiteľa obsiahnutých v Občianskom zákonníku, ako aj z ostatných zákonov týkajúcich postavenia spotrebiteľa a ochrany jeho práv účinných v čase uzavretia zmluvy.

9. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 2 písm. a) č. 129/2010 Z.z. zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

11. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

16. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

19. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

21. Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim odplatu za poskytnutie úveru, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

22. Podľa § 1a Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Súd z vykonaného dokazovania mal za dostatočne preukázané, že žalovaný dňa 16.6.2014 uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom zmluvu o úvere. Žalovanému ako fyzickej osobe bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalobca ako právnická osoba poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva z výpisu z obchodného registra. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. V takomto prípade tak, ako to je vyššie uvedené okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Obchodného zákonníka a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to § 52 a nasl., ktoré obsahujú

úpravu spotrebiteľských zmlúv ako aj ostatné relevantné zákonné ustanovenia o postavení a ochrane spotrebiteľa.

25. V zmysle citovaných zákonných ustanovení sa súd zaoberal primeranosťou úroku uvedeného v zmluve, ktorú žalovaný nemal možnosť ovplyvniť, v súvislosti s vyriešením otázky, či je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi aj roky z úveru, ak áno, tak v akej výške. V zmluve bola uvedená úroková sadzba vo výške 25,90 % ročne. Zmluvou o úvere poskytol žalobca žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal žalobcovi splatiť mesačnými splátkou po výške 123,- eur, počet splátok bol stanovený na 120, pri úrokovej sadzbe 25,90 % ročne. Celková čiastka úveru predstavovala 14.014,52 eur. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012 konštatoval: „Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“

26. V zmysle vyššie uvedeného mal súd za to, že úrok dojednaný v zmluve o úvere vo výške 25,90 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, vzhľadom na skutočnosť, že v čase poskytnutia spotrebiteľského úveru (jún 2014), ako to vyplýva z internetovej stránky Národnej banky Slovenska, priemerné úrokové sadzby pri úveroch poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny pre domácnosti pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou nad 5 rokov boli v II. štvrtroku 2014 vo výške 12,14 % ročne (zdroj: <https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bank>). Ročná úroková sadzba uvedená v zmluve o úvere tak predstavuje viac ako dvojnásobne vyššiu úrokovú sadzbu ako je úroková sadzba pri obdobných spotrebiteľských úveroch. Takáto dohodnutá výška úroku podstatne prevyšuje priemerné úroky, uplatňované v rovnakom čase ostatnými bankami. Súd preto považoval dohodnutú výšku úroku za v rozpore s dobrými mravmi, vysokú a neprimeranú a z uvedeného dôvodu je zmluva v časti dohodnutého úroku neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť. Súd má za to, že dojednanie takto vysokej ročnej úrokovej sadzby nie je v súlade s dobrými mravmi a takto poskytnutá odplata je neprimeraná k pohľadávke. Takto dojednaná výška úrokov odporuje všeobecnej predstave primeranosti a odporuje uznávaným normám morálky. Navyše vykonaným dokazovaním súd zistil, že platby žalovaného boli započítavané mimo istinu úveru najprv na príslušenstvo pohľadávky, resp. poplatky, ktoré boli súdmi opakovane vyhlásené za neprijateľné. Takýto spôsob započítavania bol rovnako súdom judikovaný ako neprijateľná zmluvná podmienka (rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 2.6.2014 sp. zn. 5C/143/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.12.201, sp. zn. 5Co/611/2014 a teda povinnosť veriteľa v zmysle § 53a OZ zdržať sa jej používania). Preto žalobca má právo na vrátenie len skutočne poskytnutého plnenia a prípadne právo na úhradu úrokov z omeškania z tejto sumy po odpočítaní plnenia žalovaného.

27. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovanému bola vyplatená čiastka vo výške 5.000,- eur. Žalovaný jednotlivými splátkami uhradil spolu sumu vo výške 602,06 eur. Žalovaný je tak povinný uhradiť už iba rozdiel medzi poskytnutou istinou úveru a jeho úhradami vo výške 4.397,94 eur.

28. Žalovaný svoj dlh riadne a včas neuhradil. Priamo zo zákona mu tak vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania v sadzbe určenej podľa § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, t.j. o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca si v podanej žalobe uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z nezaplatennej istiny a nezaplatených úrokov od 1.7.2018 do zaplatenia. Súd priznal žalobcovi tento úrok z omeškania iba zo sumy súdom

priznanej vo výške 4.397,94 eur, teda iba z časti žalobou uplatneného nároku, ktorému vyhovel a to od 1.7.2018 do zaplatenia.

29. Podľa § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 87,95 %, žalovaný mal úspech v konaní v rozsahu 12,05 %. Úspešnejším v konaní bol žaloba, ktorého miera úspechu v konaní predstavuje 75,90 % (87,95 - 12,05). Preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania žalovanému v rozsahu 75,90 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa

§ 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 CSP). Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

1./ Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2./ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3./ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.